

man vil opnaae nogen Garanti for, at den paagjældende Sum bliver nogenlunde heldig anvendt. Vi have ikke foreslaaet nogen Forandring i selve Summen, men kun med Hensyn til dens Anvendelse. Jeg er forøvrigt af den Mening, at det, dersom Staten vedblivende vil give Understøttelse til den Slags Skoler, vilde være heldigere, at den holdt sig til nogle enkelte, til de bedste iblandt dem, og at de saa fik en betydeligere Understøttelse fra Staten, men at de ogsaa skulde underkaste sig Statens Control. Man fik derved Visshed for, at de understøttede Skoler bleve drevne paa en heldig og tilfredsstillende Maade.

I Forening med de samme tvende andre Medlemmer har jeg ligeledes tilladt mig at stille et andet Forslag i Anledning af den samme Post i Finanslovsforslaget, hvilket Forslag gaar ud paa at forandre den Bestemmelse, der er tagen om, at de begavede og flittige unge Mænd, der kunne faae Understøttelse, allerede skulle være optagne som Elever i en Højskole. Vi have fundet Anledning til at stille dette Forslag dert, at det er os bekendt, at der er enkelte Personer, der have været i Besiddelse af de nødvendige Betingelser for at faae en saadan Understøttelse, hvilke den er bleven nægtet paa Grund af, at de ikke vare optagne som Elever paa en Højskole. Det kan dog ikke være den virkelige Mening, at de absolut allerede skulle opholde sig paa en Højskole, forat man kan give dem den paagjældende Understøttelse. Der kunde da ialfald ikke være nogen anden Grund dertil, end at man mulig troede at kunne faae større Lid til en Højskoleforstanders Erklæring om den vedkommende Persons Fattigdom og Begavelse end til den, som han kunde tilvejebringe fra Præster eller Provster eller Skolelærere udenfor Højskolen, men dertil synes der ikke at være Grund. Jeg skal saaledes tillade mig paa egne og Medforslagsstilleres Begne at anbefale ogsaa dette af os stillede Forslag. I det jeg vil haabe, at Thinget vil stemme for begge vore Forslag, jeg at de ogsaa maae blive vedtagne i det andet Thing, naar Sagen vender tilbage dertil, vil jeg endnu tillige udtale det Haab, at den ærede Minister derefter ikke vil være for human i sine Fordrin-

ger med Hensyn til de Beviistigheder, som han fordrer, forinden han uddeler Summen til Højskoleforstanderne.

Krieger: Det Forslag, som er stillet af den ærede Minister under Nr. 3, og hvorefter der af Statens Medlemmer skal bevilges et Beløb af 5,500 Rbd. til den vistnok aldeles nødvendige Istandsættelse af Ribe Domkirke, hører til de Forslag, som jeg ikke vilde kunne stemme for, som Sagen nu her foreligger, medmindre der var saadanne ganske etendommelige Omstændigheder tilstede, at man i Virkeligheden ikke stemte over Forslaget selv, men derimod — med eet Ord — om Ministeren. Men da det nævnte Forslag heldigvis ikke foreligger saaledes og vi altsaa staae ganske frit overfor det, saa kan jeg ikke nægte, at jeg ikke kan see, at det er et saadant, som det skulde være rigtigt, at Landstinget vedtog, efterat det er forkastet af Folkethinget og forkastet saaledes, som det der er skeet. Vi maae nemlig vel erindre, at der her ikke er Spørgsmaal om en Staten ifølge en Lov paahvilende Forpligtelse til at istandsætte Ribe Domkirke. Dersom Kirken var en Staten som saadan tilhørende Kirke, og dersom der efter de almindelige regelmæssige Lovbestemmelser om Syn var gjort en Udsættelse paa den, saa var Sagen en ganske anden. Saa havde Staten en Forpligtelse, og saa skulde jeg visstelig have voteret for den Sum, som Ministeren behøvede for at opfylde en saadan Staten som saadan ifølge Lovgivningen overfor Kirken paahvilende Forpligtelse. Men saaledes er Forholdet ikke. (Næste: Staten er Medlem!) Nei, det ærede Medlem maa tillade, at vi tage Begreberne en smule skarpt og klart. Ordet „Medlem“, som det ærede Medlem der brugte, er et løst og stygt Ord, som jeg ikke holder af; det kan let bringe Forvirring ind i Forestillingerne. Staten er ikke Ribe Domkirke, og efter retlige Begreber foreligger der ikke her nogen Staten paahvilende Forpligtelse. Under saadanne Omstændigheder forekommer det mig, at det er en Sag, som man maa overlade til den vedkommende Minister, hvorledes han kan komme ud af det uden den Bevilling, som han foreslaaer givet. Kan han ikke komme ud af det uden